

Az állatvilág zenészei

Pedro Alcalde
Julio Antonio Blasco

A fordítás alapja:

Pedro Alcalde – Julio Antonio Blasco: *Animales músicos*

Primera edición en castellano: Zahorí de Ideas, Barcelona, agosto de 2016

Copyright © Zahorí de Ideas, 2016

Szöveg © Pedro Alcalde

Illusztráció © Julio Antonio Blasco

Fordította © Vásony Petra, 2018

Szerkesztette: Sára Bernadett

HVG Könyvek, Budapest, 2019

Kiadóvezető: Budaházy Árpád

Felelős szerkesztő: Tulics Mónika

www.hvgkonyvek.hu

ISBN 978-963-304-754-5

Minden jog fenntartva. Jelen könyvet vagy annak részleteit tilos reprodukálni, adatrendszerben tárolni, bármely formában vagy eszközzel – elektronikus, fényképeszeti úton vagy más módon – a kiadó engedélye nélkül közölni.

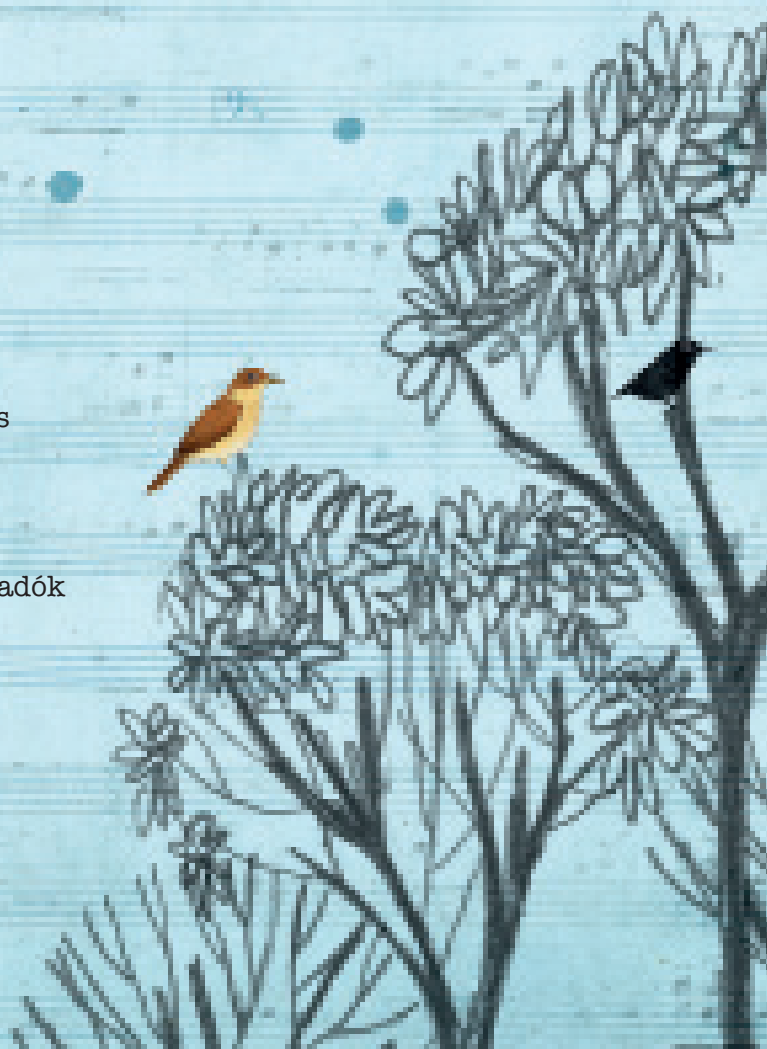
Kiadja a HVG Kiadó Zrt., az 1795-ben alapított Magyar Könyvkiadók és Könyvterjesztők Egyesülésének tagja.

Felelős kiadó: Szauer Péter

Nyomdai előkészítés: HVG Press Kft.

Felelős vezető: Tóth Péter

Nyomás: Unisoft LLC – Harkov, Ukrajna

Az állatvilág zenészei

- 04. Hajnali duett
- 06. Dzsungel-remix
- 08. Alkonykórus
- 10. Éjjeli szerelmes dal
- 12. Szerenád a hálóban
- 14. Mozart után szabadon
- 16. Ének az óceánban
- 18. Nehezebb, mint gondolnánk
- 20. Nyári sláger
- 22. A szabadság dala
- 24. A szerelem hullámhosszán
- 26. Állati tehetségkutató
- 28. Szóljon hangosan az ének!
- 30. Szárnyaló hegedűszó

GIBBONOK

A gibbonok vékony, fark nélküli, hosszú karú emberszabású majmok. Akrobatiként mozognak a fák koronáiban, itt esznek, játszanak, alszanak, és igen, énekelnek! Erőteljes hangjuk akár két kilométerre is elhallatszik.

A fiatalok
nagyjából
hatéves korukig
a szülőkkel
maradnak.

Brachiálásnak
hívják azt a
mozgást, ahogyan
a karjukon áttendülnek
az egyik ágról
a másikra.

Hajnali duett

Hajnalhasadáskor a gibbonpárok duettet adnak elő a napfelkeltében. A gibbonok ugyanolyan technikával énekelnek, mint az operaénekesek, így hangjuk a sűrű növényzetben is messzire hallatszik. Ők a dzsungel dívái!

Hogyan csinálják?

Magas és egyben erőteljes hangot kiadni nem könnyű. Amikor a gibbonok énekelnek, az összes hangképző szervüket precízen összehangolják, a szájat és a nyelvet is beleértve. Egyetlen más emberszabású majom sem képes erre, az embereknél is kizárólag a profi énekesek használják ezt a technikát. A gibbonok egészen kiskoruktól fogva gyakorolnak szüleikkel. Tanulmányaik befejeztével a *bel canto*, az operaéneklés nagymestereivé válnak.

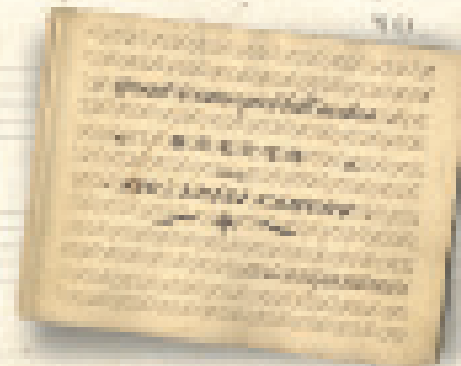

A zene

- A duett során a pár tagjai összehangolják éneküket, hogy egy új és egyedi dalt komponáljanak.
- A hímek fokozatosan alakítják zenei soraikat a rövid és egyszerűtől a hosszú és összetett felé.
- Bár néha egyszerre énekelnek, a pár tagjai többnyire egymást váltják: egyfajta felelgetős mintázatot követnek, amit a komolyzenében antifónának hívnak.

A gibbonok családokban élnek, és a párok életük végéig együtt maradnak.

MINDENT A HANGLEMEZRŐL

A DARAB CÍME:

Hajnali duett (szoprán és tenor)

AZ ELŐADÁS IDŐPONTJA:

napkeltekor

HELYSZÍN:

Lombkorona Teátrum

IDŐTARTAM:

kb. 60 perc

ZENESZERZŐ:

Gibbon úr és Gibbonné

COPYRIGHT:

GIBBON

Jellemzők:

Méret: 44–60 cm magas

Súly: 4–8 kg

Élettartam: akár 30 év

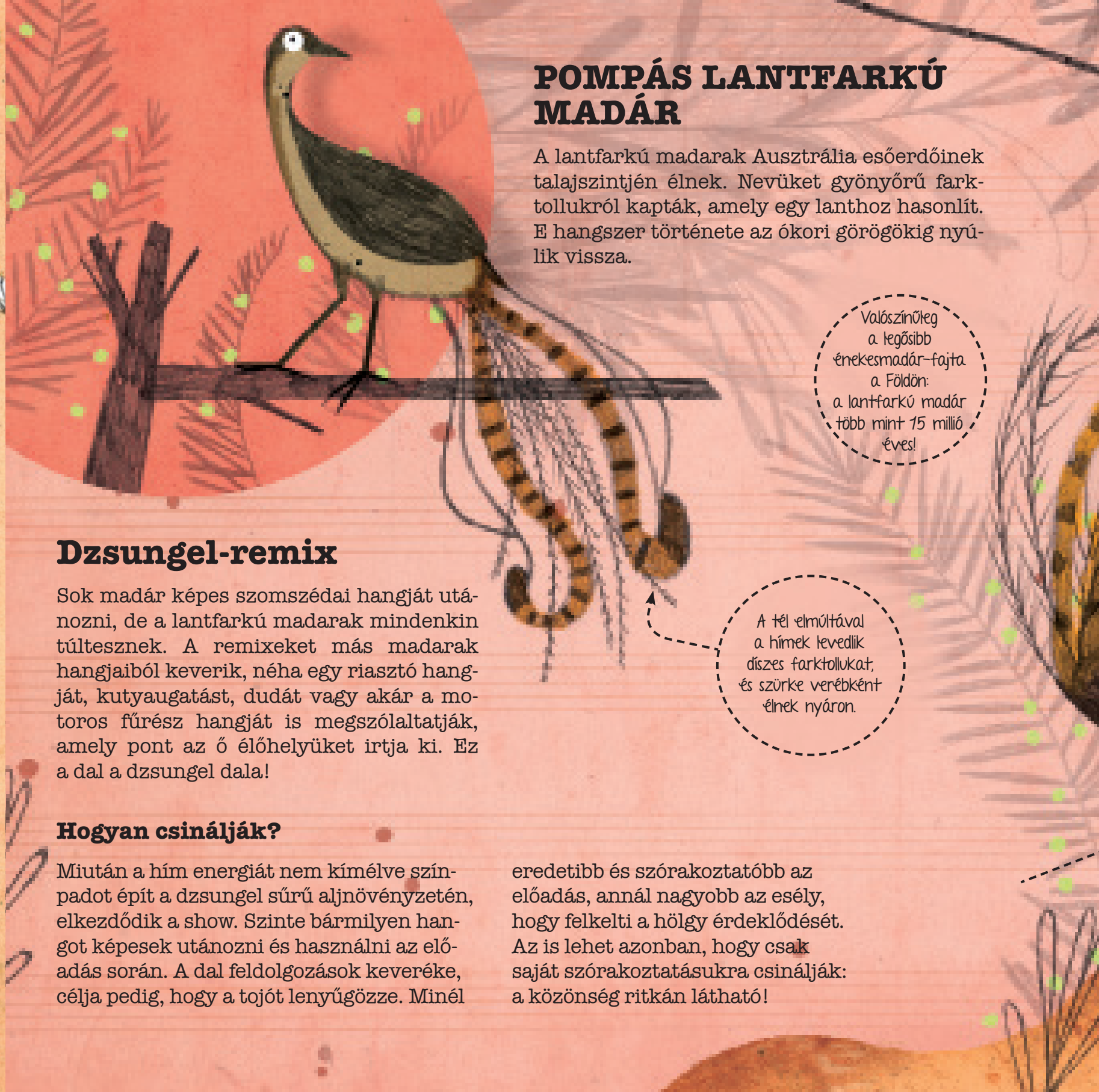
Élőhely: Délkelet-Ázsia esőerdői

– Burma, Thaiföld, Malajzia
és Észak-Szumátra

Viselkedés: A gibbonok nappal élnek társas életet. Egy család 14–40 hektárnyi területet jár be.

Táplálék: Főleg gyümölcsöt esznek, de időnként leveleket, virágokat, magokat és gyökereket is fogyasztanak. Néha bogarak, pókok, tojások és akár kisebb madarak is felkerülnek az étlapjukra.

Ellenségek: A fakivágások miatt élőhelyük eltűnően van, a vadászat is hozzájárul, hogy sodródniuk a kipusztulás felé.

POMPÁS LANTFARKÚ MADÁR

A lantfarkú madarak Ausztrália esőerdőinek talajszintjén élnek. Nevüket gyönyörű farktollukról kapták, amely egy lanthoz hasonlít. E hangszer története az ókori görögökig nyúlik vissza.

Valószínűleg
a legősibb
énekesmadár-fajta
a Földön:
a lantfarkú madár
több mint 15 millió
éves!

Dzsungel-remix

Sok madár képes szomszédai hangját utánozni, de a lantfarkú madarak mindenkin túltesznek. A remixeket más madarak hangjaiból keverik, néha egy riasztó hangját, kutyaugatást, dudát vagy akár a motoros fűrészhangját is megszólaltatják, amely pont az ő élőhelyüket irtja ki. Ez a dal a dzsungel dala!

Hogyan csinálják?

Miután a hím energiát nem kímélve színpadot épít a dzsungel sűrű aljnövényzetén, elkezdődik a show. Szinte bármilyen hangot képesek utánozni és használni az előadás során. A dal feldolgozások keveréke, célja pedig, hogy a tojót lenyűgözze. Minél

eredetibb és szórakoztatóbb az előadás, annál nagyobb az esély, hogy felkelti a hölgy érdeklődését. Az is lehet azonban, hogy csak saját szórakoztatásukra csinálják: a közönség ritkán látható!

A tél elmúltával
a hímek levedlik
díszes farktollukat,
és szürke verébként
élnek nyáron.

A zene

- A lantfarkú madár több mint 20 madárfajt képes utánozni egyetlen dallal.
- Bizonyos részek ismétlése és a hallott „nyersanyag” egy hangnemre való átalakítása garantálja a kompozíció egységét.
- Az udvarlási ének nemcsak dallamos elemeket tartalmaz, hanem számos hangeffektet is.
- Lenyűgöző hangterjedelem: 5 oktáv!

A lantfarkú madárnak csupán három pár izma van az alsó gégefőben az énekesmadarakra jellemző négy helyett, ettől jobban tudja utánozni a hangokat.

MINDENT A HANGLEMEZRŐL

A DARAB CÍME:

Dzsungel-remix

AZ ELŐADÁS IDŐPONTJA:

télen, párkeresési szezonban

HELYSZÍN:

Dzsungel diszkóklub

IDŐTARTAM:

kb. 20 perc

ZENESZERZŐ:

DJ Lantfarkú

COPYRIGHT:

POMPÁS LANTFARKÚ MADÁR

Jellemzők:

Méret: 80–100 cm

(az 55 cm hosszú farktollat beleszámítva)

Súly: kb. 1 kg

Élettartam: akár 30 év

Élőhely: Délkelet-Ausztrália esőerdői és a 19. század óta Tasmania is

Viselkedés: nem kóborolnak messze otthonuktól

Táplálék: leginkább a talajon található csúszómászók, férgek, pókok, csótányok, lárvák, százlábúak, kisebb gyíkok, csigák, békák és ritkán magok

Ellenségek: kutyák, macskák és rókák

SZÜRKE FARKAS

A farkas húsevő emlős, ugyanabba a családba tartozik, mint a kutya. Valaha az egész északi féltekén nagy számban fordult elő, manapság azonban egykori elterjedési területének csupán töredékén él.

Illatmirigyüknek köszönhetően minden farkasnak egyedi, csakis rá jellemző szaga van.

Alkonykórus

Amikor közeleg az este, vadászat előtt a farkasok pont olyan lelkesen vonyítanak együtt, mint ahogyan a világbajnokság döntője előtt egy csapat a saját himnuszát énekli. Ebben az emelkedett hangulatban és bajtársiasságban énekel a kórus, és élvezettel hallgatja a hegyekről visszaverődő hangot. Ha a vadászat sikeres, és a falka egyetlen tagja sem sérült meg, a farkasok ismét öszszegyűlnek egy örömenekelésre.

Hogyan csinálják?

A dallam általában egy egyszerű hanggal kezdődik. A kórus többi tagja ezután csatlakozik. Énekléskor minden egyes farkas más hangnemet választ. A modulációknak és a különböző harmóniák sokféleségének köszönhetően úgy tűnik, mintha a kórus tagjai sokkal többen lennének. A hallgatóság azt hiheti, hogy nem egy kamarakórust, hanem nagykórust hall!